

flere Landbrugsskoler. Det vil naturligvis være mig magtpaaliggende, som den ærede Ordfører omtalte, nemlig ved de Understøttelser, de udbete, at tage et større Hensyn til dem, der søge mere langvarige Landbrugskurser. Med Hensyn til den Bemærkning, der blev gjort af den ærede Ordfører angaaende Nyholms Bog, skal jeg sige, at der kan meget vel gives Bevilling til dens Anskaffelse under Kontoen: Læremidler, og Lærernes Forsyning med Læremidler, kun maa de, der ansøge derom, nævne, at det er den Bog, de ønske; jeg vil saa ikke i nogen som helst Maade sige nej dertil, men paa anden Maade kan jeg ikke anvende Kontoen til Fordel for denne Bog. Det foregaar altid paa den Maade, at der indgives Andragende fra de paagældende med Angivelse af, hvad de ønske, og derefter gives Bevillingen. — Endelig er der ved Skolevæsenet Forslagene under Nr. 135 og 136, som ikke ere tiltraadte. Jeg beklager, at Udvalget ikke har villet tiltræde dem, men betragter det nærmest som en Udfættelse, idet det for mit Vedkommende var en Tanke, en Plan, det første Skridt hen ad en Udvikling af Mellemstolevæsenet, eller hvad jeg skal kalde det, paa Landet, som et naturligt Supplement til, hvad der var udrettet, og hvad jeg tænkte mig yderligere udrettet med Hensyn til Realskolevæsenet og Borgerstolevæsenet i Købstæderne, og fordi jeg yderligere har Grund til at antage, at paa mange, mange Steder i Landet vilde man have hilst denne Begyndelse med stor Tilfredshed. Jeg vil nu altsaa kun haabe, at Forholdene maa stille sig saaledes, at der muligvis til næste Aar vil kunne forelægges en hel Lov om dette og andet mere, og at man saa kunde komme til en endelig Ordning, men det er jo altid meget vanskeligt at sætte et slikt Spørgsmaal i Forbindelse med en hel Lov, fordi Kendsgerningerne, Erfaringerne vise, at almindelige, større omfattende Love paa Skolevæsenets Omraade er noget af det, man vanskeligt kan blive enig om. Vil man derfor eet Fremskridt i den Retning, som tilsigtedes ved Fortættelsesskoler og Aftenkoler, tror jeg rigtignok, at det vil være nødvendigt at begynde med en Bevilling paa Finansloven. — Jeg kommer saa til Væbningsskoleloven Nr. 138 om en Bevilling til Tilvejebringelse af Opmaalingstegninger af gamle Bindingsværkshuse i Købstæderne, og dette giver mig Anledning til en Bemærkning, som tillige vil komme til at omfatte noget mere, idet der her er Tale om en lille Bevilling i den kunstneriske Bevarings-Øjemed. Til det samme sigter

en større Bevilling til en Istandsættelse af Ribe Domkirke, en Bevilling til Restauration af Klosteret i Ribe; endvidere sigter til det samme et Forslag om yderligere Tilskud til Hovedrestaurationen af St. Nikolaj Kirke i Svendborg, og endelig ogsaa Forslaget om en Bevilling til Selsø Kirkes Restauration. Jeg har kun fundet lidet Tilslutning til alle disse Forslag, og det vil, hvis Hæretallets Stilling bliver opretholdt, gaa dem uheldigt. Her er nu først Tale om Opmaalingstegninger af gamle Bindingsværkshuse. Dette er ikke tiltraadt af Udvalget, Bevillingen til Selsø Kirke foreslaas nægtet, Ribe Domkirke udgaar, og kun til Kirken i Svendborg er der foreslaaet en Bevilling, men rigtignok noget nedsat. Jeg vil nu meget nødig have, at denne tilfældig fremkomne mindre velvillige Holdning lige over for den Slags Bevillinger skulde blive opfattet saaledes, som om dette Ting skulde være lidet tilbøjeligt eller endog utilbøjeligt til at blive ved paa en Bane, hvor det hidtil med megen god Grund har været villigt til at følge Regeringen, saa at vi gøre alt, hvad vi kunne for at bevare vore gamle monumentale Bygningsværker, som Historien har overleveret os, og som have historisk Betydning, og at bevare dem paa en Maade, der svarer til deres historiske Karakter, Værd og Betydning. Jeg vil yderligere bemærke, at vi have en hel Kunstskole af Arkitekter, som netop have sat sig det Formaal for Øje at prøve paa at gennemføre Restaurationen paa en Maade, som netop Tanken i denne kunstneriske Virksomhed kræver, nemlig en Restauration i Stilen, og svarende til den Karakter, som Historiens Krav tilfuger. Jeg siger dette med Hensyn til de Bemærkninger, der falder fra den ærede Ordfører, for med ganske særlig Vægt at pointere dette, at saaledes restaurere vi her i Landet, og saaledes have vi gjort det i lang Tid, og vi ere i denne Henseende maaste forud for mange af vore Nabolande, hvor man restaurerer eller har restaureret efter en anden Maalestof eller andre Idealer, som ere i højeste Grad angribelige, nemlig overført det moderne paa det gamle. Jeg vil altsaa meget nødig have Rægtelsen opfattet saaledes, og efter de Øringer, der ere faldne fra den ærede Ordførers Side, tror jeg heller ikke, det er saaledes, at Rægtelsen af disse Bevillinger skulde være Tegn paa, at Folketinget ikke vil gaa videre paa den en Gang betraadte Bane. Men naar det ikke er Tilfældet, kan jeg kun sige, at jeg meget beklager, at man ikke vil give dette lille Bidrag, som der er Tale om, under Nr. 138, til Opmaalings-